

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Lingua periculosum membrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

delectabiliter vescitur, & quia prospicit periculum (si enim chelas immiserit, relabente testâ coarctatur) solerter explorat, si quando ostreum se contra solis radios aperiat: tunc calculum immitit, & conclusionem, ostrei impedit: sicque hiantia claustra reperiens interiora ostrei chelis decerpit, & depalcitur. Quid ostreum congruentius significat, quàm Monachum? qui nimirum vivit, dum sub silentii censura concluditur; perit autem, cum ad loquendum immoderatus aperitur. B. Petrus Dam. l. 2. ep. 18.

Cum naturis reliquis homo præfideat, easque suæ ditionis legibus subdat; quanti pudoris est, ut carunculam tenuem, quam inter fauces includit, edomare non possit. Omnia ferarum genera in lingua reperiuntur: ibi quippe est levitas volucrum, ibi feritas bestiarum, ibi fraus virulenta serpentum. B. Petrus Dam. l. 2. ep. 18.

Ideo vixit Joannes Bapt. ab infantia in deserto; ut linguam suam ad tantum testimonium fervaret impollutam; quod non potest fieri inter homines. Unde II. 6. 7. antequam mittatur, purgantur labia ejus calculi ardenti tactu. Similiter Jeremias I. 9. purgatur, antequam mittatur, sed non calculi tactu, sed manus tantum: quia adhuc parum peccaverat in lingua, quia Puer erat. v. 6. Joannes verò nec calculo, nec manu, tangitur: quia linguam suam in deserto servavit impollutam. Hugo Card. in c. 1. Joan.

Difficilis est linguâ non delinquere, quàm demonem opugnare. Linguam intrâ claustra provida inclusit natura; nè velata dentibus, obserata labiis, foras erumperet. Ut enim feras nondum mansuetas vinculis constringimus; nè, si liberè incedant, obvios dentibus dilanient, aut ungibus vulnerent: sic lingua, nè defæviat, dentium catenâ vincita est. Naxera in Jos. 7. §. 46.

§. IV.

Lingua periculosum membrum.

Derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Job. 19. 20. Labia, & linguam, illi reliquit: ut gladium in promptu haberet, si fieret furiosus. Stengelius t. 4. di. Jud. c. 31.

Demonium - & illud erat mutum. Luc. 11. 14. Fuisse hunc hominem non mutum solum, sed etiâ furdum, putat Tertull. l. 4. contra Marcion, Chrysost. in c. 12. Matth. Theophylactus, & Euthymius, qui ait: demon nec loquebatur, nec audiebat; nec hominem sinebat loqui, vel audire. Non dicitur demonium mutum ab effectu, ut alii volunt, quod homines loqui impediret: demon enim potius loquaces faciet, quàm mutos: loquendo enim multa peccata committuntur, quæ tacendo vitantur, Barradius t. 2. l. 8. c. 15. D. 3. Quadre.

Ab aure, quàm linguâ, minus periculi est. S. Gregor. Naz. poem. de vita sua.

§. V.

Lingua noxia.

Ex Veteri, & Novo.

Nequaquam morte moriemini. Gen. 3. 4. Gravius plectitur: quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animalia v. 4. Levius vapulat, cum hominis, Deique, nititur absumere vitam; & gravius dum hominis linguâ subruit fortunam: gravius enim est linguâ, quàm ense, nocere. Naxera in Jos. 20. §. 4.

Num de petra hac vobis aquam poterimus ejicere? Num. 20. 10. Plurimis licet signis, atque miraculis, clamasset Moyses; ubi modicè linguâ lapsus, expers terræ promissionis exitit. Magnum, & horrendum, mare viam ei præcludere non potuit; sed verbum unicum iniquè ab eo prolatum, velut murus aliquis, ei obstitit, nè ulterius progredi posset. S. Ephrem de vitio linguæ.

Filii da gloriam Domino Deo Israel, & confidere. Jos. 7. 19. Lapidibus obrui præcepit; & duris lapidibus mellita verba jungit. Josua à duro non abstulit supplicio, sed asperis verbis: quia credit, facilius Achan ingruentium saxorum ictus patienter sustinere; quàm verba aspera tolerare. Mitiora ferri, quàm linguæ vulnera, Naxera in Jos. 7. §. 38.

Benedic Deo, & morere. Job 2. 9. Post damna rerum; post funera pignorum; post vulnera, scissurasque, membrorum; antiquus hostis linguam movit uxoris. S. Gregorius mor. l. 3. c. 6.

Hæc sunt tabernacula iniqui - ignorat Deum. Job. 18. 21. Cum Job in omni calamitate perstaret animosus, demon amicos in ejus patientiam armat; & duris illorum verbis pro armis usus, ejus patientiam evertere aggreditur; quibus ictus Job. usquequæ, inquit, affligitis animam meam, & atteritis me sermonibus? c. 19. 2. Orig. in Cat. Gr.

Gladius acutus. Pl. 56. §. Sagitta est vulnerans. Jer. 9. 8. Fecit cominus, & eminus. Velloso in Judith 7. Paræn. 30.

Suspiciens in cælum ingemuit. Marci 7. 34. Fortè qui svellet Dominum ingemuisse, ubi ad solvendam linguam accessit: quasi prænoscent, quantum obfit lingua salutis. Bæza t. 2. l. 10. c. 9. §. 6.

Ut refrigeres linguam meam. Luc. 16. 24. Cruciabatur dives iste in lingua; scilicet pro loquacitate: quia in mensa loquacitati operam dedit. Hugo Card. hic.

Ex Patribus, & aliis.

An nescis? quia plurima pars culparum, atque poenarum, à sermonibus sumat exordium? S. Chrysost. hom. 16. in Matth. c. 5.

Lingua dimidiam humanorum vitiorum partem sibi vendicat. S. Gregor. Naz. ex carm. in quo animæ suæ calamitates deplorat.

Certè nulla res est, quæ majorem hominibus perniciem afferat, quàm lingua: in propinquo

PPP PP 3

est